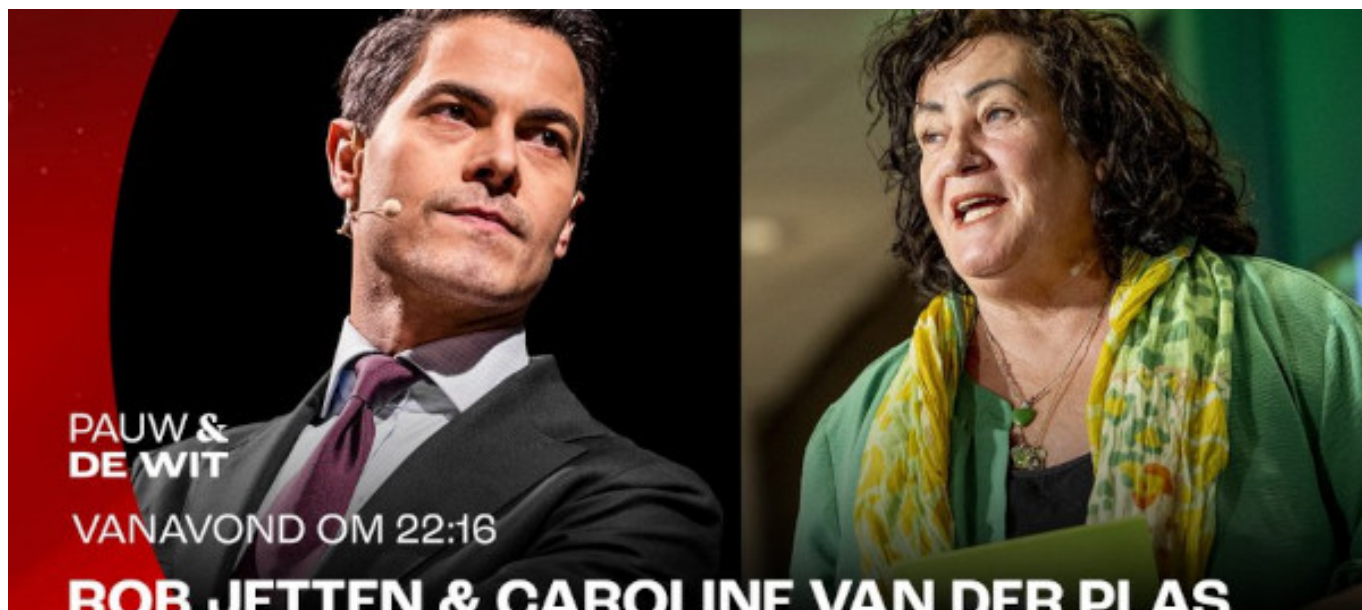

Talkshows zijn onverbeterlijk links en de weg kwijt

Posted on 6 september 2025 by Bart Jan Spruyt

De kritiek op rechtse gasten aan talkshowtafels komt voort uit het achterhaalde verlangen van links om alles te houden zoals het was: gezellig onder elkaar. Maar dat gaat natuurlijk niet meer lukken. Gelukkig.

Onze linkse medemens begint een beetje in paniek te raken, zo blijkt dezer dagen in aanloop naar de verkiezingen. Die paniek blijkt vooral uit de wijze waarop de jongens en meisjes op het Mediapark in de wedstrijd staan. En hoe hun collega's en andere journalisten, vooral van de schrijvende pers, hier weer op reageren.

Talkshows zijn eventjes nieuws

De zachte, want enigszins verhulde paniek uit zich vooral in de talkshows en de discussie die zij oproepen. Op de voorpagina (!) van *de Volkskrant* stond deze week te [lezen](#) dat de talkshows van de NPO naar rechts kantelen. Jaren geleden, in 2009, klonk uit de mond van Henk Hagoort, destijds voorzitter van de NPO, het verwijt dat de drie toenmalige actualiteitenprogramma's (*EenVandaag*, *Netwerk* en *NOVA*) 'drie

keer *de Volkskrant*' dreigden te worden. Nu zijn al die talkshows 'drie keer', nee 'vier keer *De Telegraaf*', zo zeggen critici (als de socialist Diederik Samsom).

Dat die talkshows eventjes nieuws zijn, is begrijpelijk. De start van het nieuwe televisieseizoen valt min of meer samen met de start van de verkiezingscampagne. Bij de NPO vechten *Eva* en *Pauw & De Wit* om de kijker en de gast van de dag, RTL heeft de nieuwe talkshow *RTL Tonight* (Humberto Tan) en SBS6 heeft *Vandaag Inside* en (in samenwerking met *De Telegraaf*) *Nieuws van de dag*. Naast deze praattafels zijn er de nieuwsprogramma's van WNL (*Goedemorgen Nederland*, *WNL op zondag*) en *Café Kockelmann*.

Heel belangrijk, die talkshows en al die pratende politici, zei 'mediadeskundige' Mariken van der Velden van de week in een [item](#) van *Nieuwsuur*. Vooral omdat aan al die tafels de feiten er niet toe doen en er wel veel 'gepeperde' [meningen](#) worden verkondigd. Die meningen zijn vaak heel 'simplistisch' en daarmee 'schadelijk voor de democratie', aldus de VU-docente.

Niet alleen worden die talkshowtafels steeds simplistischer, ze worden ook '[schreeuweriger](#)'. Men schreeuwt maar door elkaar heen en luistert niet naar elkaar. En de bron van dit schreeuwerige simplisme dat dezer dagen de talkshows domineert, is gemakkelijk aan te wijzen: het talkshowlandschap is 'verrechtst'. Voorheen waren die tafels toonbeelden van rust en beschaving!

Kijker niet zo links als gehoopt

Waaruit blijkt die 'verrechtsing'? Heel eenvoudig hieruit dat in die talkshows 'rechtse' gasten (politici) worden uitgenodigd en aan het woord gelaten. In de eerste aflevering van *Pauw & De Wit*, afgelopen maandag, heette presentator Jeroen Pauw de kijkers hartelijk welkom in zijn 'linkse clubhuis waar rechts Nederland van harte welkom is'. Aan tafel zaten Fleur Agema (ex-PVV), Ingrid Coenradi en Joost Eerdmans (JA21).

Als je goed luistert, zit er achter al die keuzes een recent doorgedrongen besef dat de kijker niet zo links is als gehoopt en verwacht, en zeker niet zo links als de programmamakers in Hilversum. Aan die realiteit moet enigszins tegemoet worden gekomen door ook rechtse politici uit te nodigen. Maar worden die programma's zelf daarmee rechts?

Een beroerd vooroordeel

Door dat te stellen verraden de media een beroerd vooroordeel: de gedachte dat 'links' het nieuwe normaal is en rechts een aberratie, en dat rechts eigenlijk helemaal geen stem behoort te hebben in het publieke debat. Rechts en conservatief is verleden tijd en heeft plaats moeten maken voor een nieuwe, overweldigende consensus: de waarden van het progressieve wereldbeeld.

Nu blijkt dat toch minder mensen in die consensus delen en dat de kijker dreigt af te haken, maakt de NPO een wending door: niet door rechts te worden, maar door ook rechtse stemmen uit te nodigen. Dat vinden ze geweldig van zichzelf. Mopperen doen de laatste consensus-aanhangers, die van mening blijven dat die vermaledijde rechtse mensen nog altijd geen stem verdienen, want die zijn simplistisch en ze schreeuwen en vormen daarmee een bedreiging voor de democratie.

Een ongemakkelijk onbehagen

Hoe dat toe gaat bleek van de week uit een volgende uitzending van Jeroen Pauw. Te gast waren Caroline van der Plas (BBB) en Rob Jetten (D66). De 'wooncrisis' werd ineens tot hét item van de komende verkiezingen uitgeroepen – terwijl iedereen weet dat migratie hét item is. Jetten heeft een plan om tien grote steden te gaan bouwen, mocht dat plan in een tweegesprek met Van der Plas verdedigen, die daarmee in de verdediging werd gedrukt – en alleen door haar authenticiteit niet met haar rug tegen de muur kwam te staan.

'Verrechtsing' betekent dus, vooralsnog, dat linkse journalisten – opgevoed en onderwezen in de dogma's van het progressieve levensgevoel en niet in staat die verzwegen axioma's te doorzien en te bekritisieren – zichzelf tegenwoordig op de borst slaan omdat ze ook rechtse politici uitnodigen. Een ongemakkelijk onbehagen ligt daaraan ten grondslag, zoals ik al opmerkte: het vervelende gevoel dat het volk niet zo links is als gedacht en meer realiteitszin en common sense heeft bewaard dan heel het Mediapark bij elkaar.

Linkse stokpaardjes

Dat rechtse politici worden uitgenodigd betekent ondertussen natuurlijk niet dat het linkse journaal erop uit is hen een handje te helpen. De echte thema's (migratie, migratie en migratie) komen niet aan de orde of worden verkeerd voorgesteld (alsof

het vooral om arbeidsmigratie zou gaan), en rechtse politici worden in de verdediging gedrongen in uitzendingen waarin linkse stokpaardjes worden bestegen. En dit alles tot afgrijzen van een linkse achterhoede van journalisten die vinden dat rechts eigenlijk helemaal niet mag meepraten.

En nog even tussen haakjes: ook WNL is niet rechts. De omroep noemt zich 'vrolijk rechts', maar dat betekent vooral: erg VVD'erig, bevorderd door Bert Huisjes en diens opvolger Kees Berghuis (voormalig spindokter van de VVD). In de praktijk is er geen significant verschil tussen een uitzending van WNL en een van welke omroep dan ook.

En dan nog die feiten en meningen. Er wordt steevast geklaagd over een tekort aan feiten en het ontbreken van een 'gedeelde waarheid'. Sorry, maar als er iets een koekje van eigen links deeg is, dan is het dit feit. Het linkse wereldbeeld is gebaseerd op het relativisme. Moreel relativisme (ieder z'n eigen waarden en normen), cultureel relativisme (wie zijn wij om van nieuwkomers aanpassing te vragen?) en het relativisme van het eigen verhaal. Alles is bij links een kwestie van perspectief, niets is wat het lijkt, als feiten gepresenteerde zaken moeten alleen maar machtsverhoudingen verhullen, lees maar, kijk maar, niets is wat het lijkt.

Achterhaald

En nu komen rechtse mensen ook met een eigen perspectief. Tja, dat was niet de bedoeling! Links wordt dus geconfronteerd met de ultieme consequentie van de eigen dogma's, schrikt daar nu voor terug, maar weet dat de bevolking dit realistische perspectief deelt, nodigt daarom stemmen uit die dit perspectief vertegenwoordigen om ze in de studio vanuit het progressieve perspectief te corrigeren.

Dit een 'verrechtsing' van de media te noemen past uitstekend in het perspectief van een achterhaalde groep linkse mensen die deze nieuwe constellatie willen terugdraaien om gewoon weer lekker onder elkaar te kunnen zijn. Maar dat gaat natuurlijk nooit meer lukken. Gelukkig niet.

Wynia's Week brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week, **156 keer per jaar**, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. [Doet u mee?](#) Hartelijk dank!